



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Davidis Regii Prophetæ Psalterium

Moritz <Hessen, Landgraf>

Smalcaldiae, 1593

VD16 B 3258

Psalmvs CVI. Confitemini Domino, quoniam &c.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68864](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68864)

Deniq; primitias partus Deus abstulit omnis,
Dum primogenitum non superesse sinit.
At populum Ægypto eduxit latum incolumemq;
Portantemq; humeris aurea vasa, suum.
Huius in egressu gaudens fuit accola Nili,
Tantos intulerant facta stupenda metus.
Nube sua extensa Deus hic protexit euntes,
Quæ tenebras noctis dispulit igne suo.
Fecit, ut innumera hunc aleret populūq; coturnix,
Flumine & hoc posset turba leuare sitim.
Discidit & petras effusis largiter undis,
Arida deserti hinc flumina amœna rigant.
Ioua sui verbi memor, ut promisit Abrahæ,
Irrita non voluit reddere pacta sua.
Sed cum laticia gentem eduxitq; triumpho
Ipse suam, sic ut iubila ferret ei.
Post ea distribuit regiones sortibus aquis,
Noster ut hostilis iure maneret ager.
Cuncta tamen certa ratione ac lege peregit,
Ut colerent pacta & firma statuta Dei.

PSALMVS CVI.

Confitemini Domino, quoniam &c.

D d 2

Gratis

Gratificas Domino clementi dicite laudes,
Eius enim bonitas incluta sine caret.
Quis Domini enumeret praeclusta facta potentis?
Quae celebrent meritis laudibus ora Deum?
O quater hos, quicumque colunt praecepta, beatos,
Iustitiaque Dei nocte dieque student.
Pro bonitate tua, Deus, auxilii memor esto,
Quod tua promisit illa befacta fides.
Exhilarent ut nos felicia fata tuorum,
Gaudia carpentes mutua cum populo.
Ut grata Dominum laudemus voce potentem,
Qui tanto haeredit ornatus honore suos.
Cum patribus nostris fœdè peccauimus omnes,
Impietas cunctos nos facit esse reos.
En nostri patres Ægyptiæ regna colentes
Te bene perspectum non habuere, Deus.
Immemoresque operum, perfortia regna, tuorum,
Turpe rebellârunt ad mare deinde rubrum.
Seruauit tamen hos, respectu nominis alti,
Ut faceret dextra robora nota sua.
Increpuit pelagus, iuncis & carice tectum,
Arruit ad nutum mox via facta Dei.
Per mare sic omnes sicco pede duxit euntes,

Per

Per loca ceu campi plana viator abit.
Afferuit tutos, contra mala seua minantes,
Defendit, dextra vindice, ab hoste truci.
Ast inimicorum mare fluctibus obruit agmen,
Concinuit laudes tunc pia turba Deo.
Mox tamen haec ingrata Deo gens omnia spreuit
Mira opera, & renuit consilia vlla sequi.
Ad solitos caepere cibos fastidia, Jouam
Tentantes votis, per loca sola, malis.
Annuat hic precibus Domini patientia iniquis,
Optato saturans os stomachumq; cibo.
Postquam etiam in castris Mosi obstitit amula
Bella parans ipsi sacrificoq; seni. (turba,
Terra ad aperta suo Datan glutiuu hiatu,
Absorpsit socios, o Abyrame, tuos.
Ignis edax missus numerosam abolere cohortem,
Flamma vorax iussa est igne cremare malos.
Conflarunt vitulum celsis in montibus Horeb,
Fusile adorarunt, numinis instar, opus.
Pro Dominoq; bouem soluerunt gramine pastum,
Numinis & vini ficta habuere loco.
Usq; adeo obliti dextraq; fuere Iehouae,
Et benefactorum, qua meminisse decet.

Qua vidit Phariis miracula Nilus in oris,
Quaeq; maris vidit signa tremenda sinus.
Hinc Dominus statuit, semel ipsos perdere fontes,
Facta sed est precibus mollior ira Dei.
Cum sese opposuit Moses, mediator ut esset,
Ne electum populum traderet exitio.
Inde suo fastu promissam spernere terram,
Ausu sunt, Domino nec tribuere fidem.
Murmure certatim, sua per tentoria, sparsa,
Obsequiis iustis non coluere Deum.
Extulit ergo manum, contra ore & corde rebelles,
Sterneret ut cunctos per loca fœda situ.
Spargeret in gentes ipsorum semen ut omnes,
Ceu paleas iaciens, per loca plura, leues.
Se tamen Idolo Bâal iunxere Peoro,
Nec puduit vetitis polluere ora cibus.
Impia sic Domini gens irritauerat iram,
Ut plaga irrueret cade futura graui.
Ast vrgens Phinees vindex fuit atq; diremit
Litem, ut cessaret plaga furorq; Dei.
Hoc insigne viri facinus, tam zelus & ardens
Justicia laudem, tempus in omne, tulit.
Insuper ad flumen, cui tristia iurgia nomen

Impos

Imposuere, Deo bilem animumq₃ mouent.
Quod male propter eos, Mosi quoq₃ cessit, ab illo
Cum Dominus dubiam vellet abesse fidem.
Sic etenim fidi turbârunt corda ministri,
Exciderent labio vt non bona verba suo.
Non extirpârunt gentes, mandante Iehoua,
His mixti mores sed didicere malos.
Tetraq₃ sunt horum facta atq₃ idola secuti,
Qua impietas ipsis perniciosa fuit.
Dæmonibus sobolem cum sacrificare solerent,
Et nolent vacuas cædis habere manus.
Sanguine natorum sexus utriusq₃ cadentum
Tunc Canaan regio conscelerata fuit.
Tota prophanârunt cætorum sanguine regna,
Scortandoq₃ animas prostituere suas.
Tum Domini furor immanes exarsit in iras,
Vt populum faceret triste catharma suum.
Gentibus vt miseros hostili more premendos
Subiiceret, procul à re laribusq₃ suis.
Tunc iuga senserunt sub seuis dura Tyrannis,
Suntq₃ humiles facti, percutiente manu.
Sapè quidem eripuit pressos hostilibus armis
Ioua, sed hac gens est perfida facta tamen.

Ob sces

Ob scelera attritos, pauci cùm tunc superessent,
Respexit miserans pro bonitate sua.
Ipse Iehoua memor Tharida cum semine pacti,
Fœderis acciperet cum facili aure preces.
Vnde fuere illis conuerso corde benigni,
Carcere qui captos detinuere prius.
Nos serua, Deus ò noster, nos eripe, sparsos
Collige ab exiliis, eripe & hoste tuos.
Laudibus vt meritis tua nomina sancta colamus,
Notior & fiat gloria ubiq; tua.
Perpetuo Deus Israël celebretur honore,
Qui probat hoc fido pectore, dicat: Amen.

PSALMVS CVII.

Confitemini Domino, quoniam &c.
GRata Deo, populi, componite carmina vestro,
Mitis vt est etenim, sic sine fine bonus.
Hoc dicant Domini erepti virtute potentis,
Quos dextra asseruit vindice vincla leuans.
Quos sibi collegit cuncta è regione vocatos,
Quatuor è mundi, sole notante, plagis.
Qui velut errantes, loca per deserta, bidentes,
Hospitii inueniunt nullibi tecta sui.

Quicq;